

Plan miejscowy a liczba miejsc parkingowych

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 02, lipiec 2016 00:00

Marcin Maksymiuk

Odśloni: 3459

Czy przy uchwalaniu planu miejscowego organ uchwałodawczy obowiązany jest do uregulowania ilości miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w zgodzie z powołanym wyżej przepisem ustawy o drogach publicznych?

Otóż, zgodnie z art. 12a ust. 1 ustawy o drogach publicznych organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach wyznaczając miejsca przeznaczone na postój pojazdów wyznacza stanowiska postojowe dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, zwaną dalej "kartą parkingową":

1. na drogach publicznych;
2. w strefach zamieszkania, o których mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
3. w strefach ruchu, o których mowa w art. 2 pkt 16a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym. Zgodnie zaś z art. 12a ust. 2 ustawy o drogach publicznych stanowiska postojowe, o których mowa w ust. 1, w miejscu przeznaczonym na postój pojazdów wyznacza się w liczbie nie mniejszej niż:
 - 1) 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk wynosi 6-15;
 - 2) 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40;
 - 3) 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk wynosi 41 -100;
 - 4) 4% ogólnej liczby stanowisk jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100.

Sąd w niniejszym składzie podziela pogląd, iż regulacje w zakresie liczby miejsc postojowych zapisane w ustawie o drogach publicznych są skierowane do organów właściwych do zarządzania ruchem na drogach i odnoszą się wyłącznie do miejsc postojowych zlokalizowanych na drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu (zgodnie z przytoczonym wcześniej art. 12 ust. 1 ustawy o drogach publicznych).

Podkreślenia przy tym wymaga, że organ uchwałodawczy podejmując uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego de facto nie wie, czy w obszarze przeznaczonym pod budownictwo (tak jak mamy do czynienia w niniejszej sprawie w obszarze objętym postanowieniami planu) zostanie wyznaczona strefa zamieszkania czy też strefa ruchu.

W konsekwencji na etapie uchwalania planu nie ma on podstaw do uzewnętrzniania w nim regulacji, które prawodawca nakazuje stosować wyłącznie do obszarów zakwalifikowanych jako drogi publiczne, strefy ruchu i strefy zamieszkania.

Wyrok WSA w Poznaniu z 17 kwietnia 2016 r., sygn. akt II SA/Po 116/16

Źródło: [CBOSA](#)